

Ἀκολουθία Ὁσίου ΣΥΜΕΩΝ του Μυροβλύτου

Μ. Γερασίμου

Ψαλλομένη τῇ 13^ῃ Φεβρουαρίου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄναξ ἐνθεώτατος, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων,
εὐσεβείας ταῖς πράξεσι, καὶ βίου σεμνότητι, λατρεύων
ώραθης, Συμεὼν θεόφρον, τὴν ἀλουργίδα τῷ φωτί,
καταλαμπρύνων τῆς πολιτείας σου, καὶ τύπον
παρεχόμενος, ἔργων καλῶν σαυτὸν Ἄγιε, τῷ λαῷ σου
μακάριε· διὰ τοῦτο δεδόξασαι.

Πᾶσαν καταλέλοιπας, βασιλικὴν περιφάνειαν, καὶ
εὐμάραντον εὐκλειαν, καὶ βίου λαμπρότητα, καὶ δόξαν
ματαίαν, Συμεὼν θεόφρον, καὶ ἠκολούθησας Χριστῷ,
ἀσχέτω πόθῳ ἐν ταπεινότητι, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως,
καὶ ἐν πτωχείᾳ καὶ δάκρυσι διὰ τοῦτο τῆς ἄνω σε,
Βασιλείας ἠξίωσε.

Ἄθω τὸν περίβλεπτον, καταλαβὼν πόθῳ κρείττονι,
Συμεῶν παμμακάριστε, τῷ σῶ ἀγαλλόμενος,
συνήνητησας τέκνῳ, καθηγιασμένῳ, ἀσκητικαῖς
διαγωγαῖς, παρ' οὗ τὸ ἅγιον Σχῆμα ἔλαβες· μεθ' οὗ καὶ
περιβόητον, Μονὴν ἀνήγειρας Ὅσιε, ἐν ἣ χαίρων
διήνυσας, τῆς ζωῆς σου τὸν διάυλον.

Μύρον εὐωδέστατον, ἀπὸ τοῦ τάφου σου ἔβλυσεν,
ἐπομβροῖα τῆς χάριτος, ἐμφαῖνον τοῖς ἅπασι, τὴν σὴν
θεῖαν δόξαν, Συμεῶν τρισμάκαρ, ἐξ οὗ καὶ κλῆμα
ἐκφυέν, μέχρι τῆς δεύρο διατηρούμενον, δεσμὰ λύει
στεριώσεως, τῇ δεδομένη σοι χάριτι, τῶν καρπῶν
τούτου Ὅσιε, μετεχόντων ἐκ πίστεως.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τῆς βασιλικῆς πορφύρας, τὸν ἀσκητικὸν
ἀνταλλαξάμενος τρίβωνα, μοναστῆς θεοφόρος, καὶ
ἀσκητῆς θεοειδῆς, ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Συμεῶν Πάτερ
Ὅσιε· ἐν ἐγκρατεία γὰρ πάση, καὶ πτωχεία ἀληθεῖ, καὶ
προσευχῇ καὶ νηστεία, τὴν ζωὴν διελήλυθας· διὸ ἡ
οὐράνιος Βασιλεία, ἐπαξίως σοι δέδοται, καὶ τῶν
αἰωνίων ἀγαθῶν ἡ ἀπόλαυσις· ὧν καὶ ἡμεῖς τύχοιμεν,
ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῶ.

Ἐρωτι θεϊκῶ, φλεχθεῖς σου τὴν καρδίαν, τοῦ κόσμου
τὴν ἀπάτην, κατέλιπες ἐμφρόνως, ὦ Συμεῶν μακάριε.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Μύρου τοῦ νοητοῦ, γενόμενος δοχεῖον, εὐώδη βλύζειν μύρα, ἠξίωσαι θεόφρον, μετὰ τὸ θεῖον τέλος σου.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίρει ἡ σὴ Μονή, πλουτοῦσά σου τὸν τάφον, ἐξ οὗ ἐφύη κλῆμα, τοῖς βότρουσι παρέχον, τέκνα τοῖς πρὶν στειρεύουσι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι τῷ Θεῷ, ἡ μία Θεαρχία, ἐλέησον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τοῦ Ὁσίου Σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄνωθεν Συμεῶν, ἐγνώρισε Παρθένε, βουλήν Σου τὴν ἁγίαν· διὸ Μονήν Σοι θεῖαν, ἀνήγειρεν ἐν Ἀθῶνι.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.
Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἄσκησιν, ἐπιποθήσας, τὴν βασίλειον, ἔλιπες δόξαν, Συμεῶν καὶ ἰσαγγέλωσ ἐβίωσας, τῶν ἐν τῷ Ἀθῶ Ὁσίων ὠράϊσμα, καὶ τῆς Σερβίας κλεινὸν σεμνολόγημα· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμιακός καὶ τό
Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό Μακάριος ἀνήρ ἰστῶμεν
στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Πάτερ θεόφρον Συμεών, ἀγαπήσει κρείττονι,
καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σοφῶς κατέλιπες,
βασιλείου δόξαν, καὶ σκήπτρου λαμπρότητα, καὶ
χαίρων τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, βίον ἰσάγγελον,
βιωσάμενος ὡς ἄσαρκος· διὰ τοῦτο ἀξίως δεδόξασαι.

Πάτερ παμμάκαρ Συμεών, ἐν τῷ Ἄθῳ ἔλαμψας,
ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν, οἷαπερ Ἄγγελος, καὶ τῇ
Θεοτόκῳ, Μονὴν θείαν ἴδρυσας, ἐν ἣ μύρον εὐῶδες ὁ
τάφος σου, ἔβλυσεν Ὅσιε, προπιστούμενος ἦν εὐρηκας,
οὐρανίαν δόξαν καὶ λαμπρότητα.

Πάτερ τρισμάκαρ Συμεών, τῇ λαμπρᾷ ἀσκήσει σου,
καὶ ἀρετῶν σου ταῖς χάρισι, χαίρει καὶ γάνυται, ἡ σεπτὴ
Μονή σου, καὶ τῇ εὐκληρίᾳ σου, Σερβία ἡ πατρίς σου
εὐφραίνεται, καὶ ἄμφω Ἄγιε, τὴν σὴν μνήμην
ἐορτάζουσαι, ἀνυμνοῦσι τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Βασιλείας διάδημα, τῆς φθαρτῆς ἀποθέμενος,
Βασιλεῖ τῆς κτίσεως ἠκολούθησας, οὗ τὸν Σταυρὸν
φέρων Ὅσιε, παθῶν ἐβασίλευσας, δι' ἀγώνων ἱερῶν,
καὶ τῆς ἄνω συμμετόχος, ἀναδέδειξαι, Βασιλείας καὶ
θεῖος κληρονόμος, Συμεών αἰεὶ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν τιμώντων σε.

Τοὺς ὀσίους ἰδρῶτάς σου, καὶ δακρῶν τὰ χεῦματα, ὡσπερ δῶρα εὖοσμα προσδεξάμενος, Χριστὸς ὁ Κύριος Ὅσιε, τὴν χάριν σοι δέδωκε, μύρα βλύζειν θαυμαστῶς, μετὰ τέλος τὸ ἅγιον, ἐκ τοῦ μνήματος, τὴν ὁσμὴν Συμεῶν τῆς θείας δόξης, διαπνεόντα τοῖς πίστει, προσερχομένοις τῷ τάφῳ σου.

Τῆς Σερβίας τὸ καύχημα, τὸ τοῦ Ἄθωνος σέμνωμα, τῶν ἀνάκτων ἔνθεον ἐγκαλλώπισμα, τὸ ταπεινώσεως σκηνώμα, Ὁσίων ὠράϊσμα, Συμεῶν τὸν θαυμαστόν, μυροβλύτην τιμήσωμεν, τὸν εὐφραίνοντα, τῇ ὁσμῇ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ μύρου, τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας, τῶν εὐσεβῶν θεῖῳ Πνεύματι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς βασιλείας τὸ σκῆπτρον, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ὑποτάξας, ἐν εὐσεβείᾳ διέπρεψας, Συμεῶν παμμακάριστε· καὶ ὅλον τὸν πόθον πρὸς Αὐτὸν ἀνυψώσας, πάντων κατεφρόνησας, καὶ πρὸς ἀσκητικούς ἀπεδύσω ἀγῶνας, ἐν ταπεινώσει πολλῇ, καὶ ἀπαρνήσει τῆς σαρκός, νεκρωθεὶς τοῖς ἐν κόσμῳ ὄθεν ὁ Ἄθως κηρύττει σου τὰ σκάμματα, ἡ οἰκεία Μονὴ τοῦ μύρου τὴν χάριν, καὶ οἱ ἐν Σερβία πιστοί, τῶν προτερημάτων σου τὸν πλοῦτον. Ἀλλ' ὡς τοῖς ἄνω συνῶν χοροῖς, καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύων, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει Σε, Παναγία Παρθένε; Τίς μὴ ἀνυμνήσει Σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ Σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει

Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1 - 9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ζ' 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις

καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ
γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ
δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ
φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά καὶ ῥεμβασμὸς
ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελιωθεὶς ἐν
ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν
Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου
πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς Ὅσιοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
Αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ι' 7, γ' 13).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων καὶ εὐλογία Κυρίου
ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε
σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ
αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου
θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν
δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος
αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ
γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα·
σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς
ὁδοὺς φυλάξει. Αἶ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς καὶ
ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο
παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς
ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ
γνώσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ
φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι
χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ
ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ

πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά.
Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ
ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶν. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν,
οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ
ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ,
ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε
Πνεύματος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφράνθης τὴν ἐν Θεῷ εὐφροσύνην, ἠνίκα ἐν Ἄθῳ
τεθέασαι, τὸν θεοφόρον υἱόν σου, πεπληρωμένον θείας
χάριτος, δι' ἀγῶνων εὐαγῶν, ἡγιασμένε Συμεῶν· καὶ
ταῖς τιμίαις αὐτοῦ χερσί, τελεσθεῖς τὰ κρείττονα, τοῦ
πληρώματος αὐτοῦ μετέσχες, ὡς ἐν πόνοις σύμψυχος,
καὶ ἐν ταῖς θείαις ἀναβάσεσι κοινωνός. Ἄλλ' ὡς ἐν
ἀσκήσει στερόρός, καὶ ἐν πᾶσιν οὐρανόφρων, τῶν θείων
δωρεῶν κατετρύφησας· ἐξ ὧν καὶ ἡμῖν μετάδος ῥανίδα,
τοῖς ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Ἦχος β'.

Τὴν ἐν ἀσκήσει πολιτείαν σου, καὶ τὸ ἐν πᾶσιν
ἀνένδοτον, οἱ ἐν Ἄθῳ μονασταὶ ἠγάσθησαν, θεοφόρε
Πάτερ Συμεῶν· ὀλικῶς γὰρ σαυτὸν ἀρνησάμενος,
Ἄγγελος ἐν σώματι ὤφθης, ὑπακοὴν τελείαν ἔχων,
ἐγκράτειαν σύντονον, καὶ ταπείνωσιν βαθεῖαν· δι' ἧς
εἰς ὕψος τελειότητος, ἀνελθὼν ἐκ πράξεως, εἰς θεωρίας
ἔλλαμψιν, εἰσέδυσ μακάριε· καὶ θεωθεῖς ἐν μεθέξει,
ἐπλήσθης θείων ἀγαθῶν, πᾶσιν ἐξαιτούμενος,
φωτισμὸν καὶ θεῖον ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, συλλεξάμενος Πάτερ, γεωργία τοῦ κρείττονος, εὐωδία Χριστοῦ γέγονας, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, τῇ καθαρότητι τοῦ βίου σου· καὶ ὡς θυμίαμα εὐπρόσδεκτον, προσενεχθεὶς τῇ Τριάδι, εὐωδίας θείας ἔπλησας, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα· ὅθεν μύρον εὖοσμον, ἀπὸ τοῦ τάφου σου ἔβλυσας, ἀρωματίζον ἡμῶν τὴν διάνοιαν, καὶ τῶν παθῶν διῶκον, δυσωδίαν τὴν ψυχόλεθρον. Ἄλλ' ὦ Μυροβλύτα Συμεῶν Ὅσιε, τῆς τοῦ δυσώδους ἐχθροῦ ἐπηρείας λύτρωσαι, τοὺς κροτοῦντας ἐν ἄσμασι, τὴν χάριν τῶν μύρων σου.

Ἦχος δ'.

Τοῦ νοῦς τὸ ὀπτικὸν ἀποκαθάρας, καὶ τὴν καρδίαν ναὸν Θεοῦ καὶ μονὴν ἐτοιμάσας, ἀσκητικοῖς καμάτοις, θεοειδῆς ὥφθης ταῖς ἀρεταῖς, καὶ τῆς θείας ἐνεργείας πολύτιμον ὄργανον, Συμεῶν μακάριε· καὶ ὁμφῇ τῇ ἄνωθεν χρηματισθεὶς, Μονὴν ἁγίαν ὠκοδόμησας, καὶ τῇ πανάγνω Θεοτόκῳ, ταύτην ἀνέθου· ἐν ἣ τῶν μοναστῶν χορεῖαι, τῷ μυροδόχῳ τάφῳ σου, ἐστῶτες βοῶσι. Μὴ διαλίπης Πάτερ ἁγιώτατε, περιέπειν ταύτην σου τὴν μάνδραν, καὶ παρέχει ἀεὶ αὐτῇ τὴν εὐλογίαν σου, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβεΐαις σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὅσιοις Μυροβλύτην, καὶ ἐν Ἁγίοις δεδοξασμένον Ὅσιον, Συμεῶν τὸν πανεύφημον, ὕμνοις καὶ ὠδαῖς πάντες πιστοὶ εὐφημήσωμεν· βασιλικῆς γὰρ πορφύρας, ἀσκητικὴν προείλετο ζωὴν, ἵνα μείζονος δόξης, μέτοχος γένηται· καὶ σαρκὸς εὐπαθείας, τὸ σκληρὸν τῶν πόνων προτιμήσας, τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, θεράπων γέγονε, καὶ ἐν μύροις δεδόξασται, Κυρίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσει, Σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· Σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν Σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, Σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν Σοὶ πιστῶς βοῶντων· χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Πάτερ σοφὲ Συμεών, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα, Σερβίας κλέος καὶ δόξα, τῶν βασιλέων εἰκῶν, ταπεινοφροσύνης ἐνδιαίτημα· πραότητος σκὴνωμα, ἀπαθείας θησαύρισμα, ἔμψυχος στήλη, μακαρίας ἀπλότητος, δι' ἧς ἔμπλεως, θείας χάριτος γέγονας· ὅθεν σε μακαρίζομεν, ὁσίως βιώσαντα, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἑορτάζομεν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τοῖς πᾶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Χαίροις, Πάτερ σοφὲ Συμεών, τῆς ἀπαθείας ὁ λειμῶν ὁ μυρίπνοος, ἀλάβαστρον πανευῶδες, τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, μυροθήκη θείων διαδόσεων· τὸ μύρον τὸ εὖοσμον, ἰσαγγέλου ἀσκήσεως, νάρδον καὶ ῥόδον, καὶ κιννάμωμον τίμιον, ὧν ἠγώνισαι, παλαισμάτων ὡς ἄσαρκος· ὅθεν ὡς Μυροβλύτην σε, λαμπρὸν μακαρίζομεν, καὶ τῆς Μονῆς ἡμῶν ταύτης, προστάτην θεῖον καὶ πρόβολον· ἡ δίδου ἀπαύστως, φωτισμὸν καὶ σωτηρίαν, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, Πάτερ σοφὲ Συμεών, τῆς ἄνω δόξης κοινωνὸς καὶ συμμετόχος, Κυρίου ὁ παραστάτης, δι' Ὅν τὰ πάντα λιπών, ἀσκητῶν ὑπῆλθες τὰ παλαίσματα· παρ' Οὗ καὶ δεδόξασαι, οὐρανίους χαρίσμασι, καὶ μύρα βλύζειν, ἐκ τοῦ τάφου σου εὖοσμα, κατηξίωσαι, μετὰ τέλος τὸ ἅγιον· ὅθεν ὁσμῆς τῆς χείρονος, παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ τὴν ὁσμὴν ἀποπνέειν, τῶν ἀρετῶν καταξίωσον, τὴν θείαν θεόφρον, τοὺς τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, τὴν ἀεισέβαστον.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Ἐν ἀσκήσει ἀρετῶν ἀσκητικῶν ἐδοξάσθης, τὴν ταπείνωσιν Κυρίου μιμησάμενος Ὅσιε· διὸ Χριστὸς σε ὑψωσεν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὀσίων, ὡς οἰκεῖον θεράποντα, καὶ πηγὴν μύρου εὐώδους, τὸν σὸν τάφον ἔδειξεν, ὁ δοξάζων τοὺς Αὐτὸν δοξάζοντας· Ὅν ἰκέτευε, δεδοξασμένε Πάτερ Συμεών, τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης, τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, Σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

**Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.
Θείας πίστεως.**

Θείαν ἄσκησιν, ἐπιποθήσας, τὴν βασίλειον, ἔλιπες
δόξαν, Συμεῶν καὶ ἰσαγγέλωσ ἐβίωσας, τῶν ἐν τῷ Ἄθω
Ἰσίων ὠραΐσμα, καὶ τῆς Σερβίας κλεινὸν
σεμνολόγημα· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ
τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ
διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς,
ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Τῷ πάντων Βασιλεῖ, σεαυτὸν ὑποτάξας, πιστῶς καὶ εὐσεβῶς, τὴν ἐν γῆ βασιλείαν, παμμάκαρ διεξήγαγες, Συμεῶν ὡς φιλόθεος· καὶ μονάσας δέ, δι' ἐναρέτων ἀγώνων, σκευὸς τίμιον, τοῦ Παρακλήτου ἐδείχθης, τοῦ σὲ μεγαλύναντος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε, καὶ τέξασα Αὐτόν, μὴ τραπέντα οὐδόλως, Ἀγγέλων ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτως γεγένησαι· διὸ δέομαι, τὴν πεπτωκυῖαν ψυχὴν μου, ἐξανάστησον, ἀπὸ βυθοῦ ἁμαρτίας, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς τετρωμένος τοῦ Χριστοῦ τῇ ἀγάπῃ, ἅπαντα σκύβαλα ἠγήσω θεόφρον, καὶ τοῖς Αὐτοῦ διδάγμασιν ἐπόμενος, σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, ἐγκρατεία συντόνω, χάριν ἀπαθείας δέ, μυστικῶς ἠμφιάσω, ὡς ἀφθαρσίας πάμφωτον στολήν, Συμεῶν Πάτερ, ὡς κόσμον βασίλειον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωματικῶς τὸν Ποιητὴν τῶν ἀπάντων, δι' εὐσπλαγχνίας ἀνεξάντλητον πλοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀφράστως ἀπεκύησας, ἄχραντε Πανάμωμε, ἀειπάρθενε Κόρη, ᾧ ἀπαύστως πρέσβευε, μητρικῇ παρῴρησιᾳ, πάσης ἀνάγκης ῥύεσθαι ἡμᾶς, καὶ οὐρανοῦ, τυχεῖν ἀπολαύσεως.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς ἀλάβαστρον ἔμπνουν βίου σεμνότητος, μυροθήκη ἐδείχθης τοῦ θείου Πνεύματος, θεοφόρε Συμεὼν ἡσκησας ἄριστα· ὅθεν πηγάζειν θαυμαστῶς, μύρα εὖοσμα ἡμῖν, ἡξίωσαι μετὰ τέλος, εὐωδιάζοντα Πάτερ, ἡμῶν ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως τεκοῦσα τὸν ἀπερίληπτον, ὁμοιωθέντα δι' οἶκτον ὄν πρὶν διέπλασεν, ἀνεμόρφωσεν ἡμᾶς δι' ἀγαθότητα, καὶ ἀνύψωσεν Ἀγνή, πρὸς τὴν ἀρχαίαν καλλονήν, ὁ μόνος Παντελεήμων· διό Σε ὡς σωτηρίας, ἡμῶν αἰτίαν μεγαλύνομεν.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Ἀντοῦ.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν (ζήτηει ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγ. Σάββα, τῆ 5^η Δεκεμβρίου).

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. **Στ.** Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ὅσιε Πάτερ, τὴν καλὴν μερίδα ἐκλεξάμενος, ὀλοσχερῶς Χριστῷ ἀνετέθης, ρεούσης δόξης, ὑπεριδῶν

τὸ ἄστατον· καὶ ἐν ταπεινώσει πολλῇ, καὶ νηστεία καὶ ἀσκήσει, καθάρας τὸν νοῦν, τῶν ἐφετῶν τὸ ἄκρον κατείληφας, μεταστὰς τῶν τῆδε. Ἄλλ' ὡς Χριστοῦ τὴν δόξαν ὁρῶν, Μυροβλύτα Πάτερ Συμεῶν, μὴ παύση δεόμενος ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῷ Μυροβλύτῃ Συμεῶν, ὕμνος. Γερασίου.

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς τῆς Τριάδος μυστικαῖς ἐλλάμψεσι, καταλαμπόμενος, καὶ χαρᾶς ἀρόρητου, Πάτερ ἀξιούμενος, φωτὸς ἀκτίνα αἴτησαι, τῷ νοῖ μου παμμάκαρ, ὅπως ὑμνήσω ἐν ἄσμασι, Συμεῶν τοὺς θείους ἀγῶνάς σου.

Ὡς τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς φοβούμενος, καὶ θεαρέστως Αὐτῷ, καὶ πιστῶς λατρεύων, ἐναρέτοις πράξεσιν, ὡς Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, βασιλεὺς θεοφόρος, ὡς ἀληθῶς ἐχρημάτισας, Συμεῶν καρδίας εὐθύτητι.

Μεγαλοφρόνως Συμεῶν μακάριε, καταλιπὼν τὴν ἐν γῆ, βασιλείαν Πάτερ, οὐρανίῳ ἔρωτι, Χριστῷ τῷ πάντων Ἄνακτι, ἠκολούθησας χαίρων, ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ Ἀγγέλων ὠφθης συνόμιλος.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς δίχα τροπῆς καὶ φύρσεως, τὸν Βασιλέα Χριστόν, Κόρη τετοκυῖα, κόσμον ἀναπλάττοντα, Βασίλισσα τῆς κτίσεως, καὶ Ἀγγέλων Κυρία, ὡς ἀληθῶς ὠφθης Δέσποινα, οἷα τοῦ Θεοῦ Μήτηρ ἄχραντος.

Ωιδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ράβδω τῶν θείων ἐντολῶν, τὸν σὸν λαὸν κατευθύνων, πρὸς νομὰς τῆς εὐσεβείας θεόφρον, εὐηρέστησας Χριστῶ, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, ᾧ Συμεῶν τὸν νόμον, Τούτου πληρῶν τὸν σωτήριον.

Ὀλοσχερῶς ἐπιποθῶν, τὴν Βασιλείαν τὴν ἄνω, καταλέλοιπας τὴν κάτω ἐμφρόνως, Συμεῶν καὶ τὸν Σταυρόν, τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, ἀσκητικούς ἀγῶνας, καθάπερ ἄσαρκος ἦνυσας.

Βίον ἀνύσας ἱερόν, ἐν ἐγκρατεία συντόνῳ, ταπεινώσει καὶ πτωχεία θεόφρον, ἀπαθείας Συμεῶν, ἐδείχθης ἐνδιαίτημα, καὶ μύρον ἀναβλύζειν, μετὰ τὸ τέλος ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Λελαμπρυσμένη καλλοναῖς, τῆς ὑπερκάλου ἀγνείας, ἀπεκύησας Ἄγνη ὑπὲρ λόγον, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, ἐκ Σοῦ ἐνανθρωπήσαντα, καὶ τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, Θεογεννήτορ θεώσαντα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς θείας λαμπρότητος ἐν τῇ ψυχῇ σου τὸ φῶς, ἐδέξω τὸ ἄϋλον ἀνακαθάρας σ' αὐτόν, πολλοῖς ἀγωνίσμασιν· ὅθεν Μονὴν ἀγίαν, ἐν τῷ Ἄθῳ δομήσας, χαίρων πρὸς τὰς ἀϋλους, μετετέθης σκηνώσεις, πρεσβεύων πᾶσι δοθῆναι, Συμεῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα ἐν σώματι τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, Παρθένε Πανάμωμε δί' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, Ἄδὰμ τὸν

Πρωτόπλαστον, ἔλυσας ἐκ τῆς πάλαι, κατακρίσεως
Κόρη· ὅθεν Σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὑμνοῦμεν
Θεοτόκε, καὶ πίστει δοξάζομεν.

Ὡιδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Ὑπὸ Θεοῦ, ὀδηγηθεὶς Πάτερ Ὅσιε, χαίρων ἦκες, Ὅρει
τὸ τοῦ Ἄθωνος, καὶ τῷ υἱῷ σου τῷ ἱερωῶ, Σάββα
συναντήσας, καὶ γνοὺς τὴν τούτου λαμπρότητα,
ἐπλήσθης εὐφροσύνης, Συμεῶν ἀνακράζων· τῇ δυνάμει
Σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τῶν ἀρετῶν, ὁδὸν τὴν λίαν ἐπίπονον, θείῳ ζήλω,
Πάτερ πυρπολούμενος, σὺν τῷ υἱῷ σου τῷ θαυμαστῷ,
πίστει διανύων, ἐν Ὅρει χαίρων τοῦ Ἄθωνος,
ἐλάμπρυνας τὸν νοῦν σου, καὶ σαρκὸς φθειρομένης,
Συμεῶν τὰς ὀρέξεις ἐμάρανας.

Ἦρθης σοφέ, πρὸς ἀρετῶν τελειότητα, ὡς ἐδέξω,
σχῆμα τὸ πανάγιον, τῶν μοναχῶν, ταῖς τοῦ σοῦ υἱοῦ
Συμεῶν παλάμαις, ἀπαρνησάμενος ἅπαντα, καὶ μόνῳ
τῷ Σωτῆρι, ἀτενίζων καὶ ψάλλων· τῇ δυνάμει Σου δόξα
Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ Σοῦ, ὁ ὑπερούσιος Κύριος, δίχα ῥύπου, καὶ
τροπῆς δι' ἔλεος, ἀναλαβὼν ὠφθη τοῖς ἐν γῆ, διπλοῦς
Θεοτόκε, μίαν δὲ φέρων ὑπόστασιν, καὶ ἔσωσε τὸν
κόσμον, τῆς ἀρχαίας κατάρας· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὴν
δόξαν Σου.

Ὡιδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ὑπερόπτης ἐδείχθης, πάντων τῶν γηϊνῶν τὰ ἄνω καὶ μόνιμα, ὅλη διανοία, ἐκζητῶν καὶ ποθῶν ἀξιάγαστε· ὅθεν καταλλήλως, τὴν πολιτείαν διανύων, μετὰ σώματος Ἄγγελος πέφηνας.

Μύρον εὖοσμον Πάτερ, θεία ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος ἔβλυσεν, ὁ σὸς θεῖος τάφος, ὡς λειμῶν ἀφθαρσίας μυρίπνοος, κατευωδιάζον, τῶν εὐσεβῶν τὰς διανοίας, Συμεῶν καὶ διῶκον τοὺς δαίμονας.

Ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος, Συμεῶν μακάριε ὡς ἐνθεώτατος, μύησιν ἁγίαν, περιβόητον Μάνδραν ἀνήγειρας, καὶ ταύτην ἀνέθου, τῇ παναχράντῳ Θετόκῳ· ἦν ἀπήμαντον φύλαττε πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα ἀφράστως, τὸν ἀπεριόριστον φύσει θεότητος, βροτωθέντα Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως, Κεχαριτωμένη, τῆς τῶν παθῶν με ἀλογίας, ἀποκάθαρον Κόρη καὶ σῶσόν με.

Ωιδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ναὸν Θεοῦ λογικόν, τὴν σὴν καρδίαν ἐτέλεσας, ἀγῶσιν ἀσκητικοῖς, Συμεῶν μακάριε· ὅθεν πρὸς οὐράνιον, ναὸν μετετέθης, σὺν Ἄγγελοις εὐφραινόμενος.

Ἀγάλλεται Συμεῶν, ἡ σὴ Μονὴ τῇ σὴ χάριτι, κατέχουσα τὸ σεπτόν, καὶ ἅγιον τάφον σου, ἐξ οὗ πάλαι ἔβλυζε, μύρον πανευῶδες, εὐσεβῶν εἰς περιποίησιν.

Ἰσχὺν ταῖς σαῖς προσευχαῖς, καὶ εὐφροσύνην οὐράνιον, Σερβία ἢ σὴ πατρίς, Συμεὼν λαμβάνουσα, φαιδρῶς μεγαλύνει σε, ὡς ἔνθεον γέρας, καὶ διάδημα πολύτιμον.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πηγὴ θεόβρυτος Δέσποινα, βλῦσον σταγόνα ζωῆς, καὶ ὕδωρ ἀθάνατον, τοῖς παθῶν τοῖς ἄνθραξι, καταφλεγόμενοις, ἐπηρεῖα τοῦ ἀλάστορος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Βασιλείαν πρόσκαιρον, λιπῶν ἐμφρόνως, Συμεὼν ὡς Ἄγγελος, ἐπολιτεύσω ἐπὶ γῆς· διὸ καὶ βλύζειν ἠξίωσαι, **ἀπὸ τοῦ τάφου σου μύρα πανεύοσμα.**

Ὁ Οἶκος.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν οὐρανῶν, εὐαρεστῶν θεόφρον, δι' εὐσεβείας ἀληθοῦς, καὶ πολιτείας εὐαγοῦς, καὶ τρόπων ἐναρέτων, καὶ πάσῃ δικαιοσύνῃ, βασιλεὺς πιστὸς καὶ θεοφιλὴς ὤφθης, καὶ καλῶς διήγαγες, τὴν ἐν Σερβία βασιλείαν· θείῳ δὲ τρωθεὶς πόθῳ, τῶν τῆς μελλούσης βασιλείας ἀγαθῶν· πάντα ὡς ὄναρ καὶ σκύβαλα ἐλογίσω· καὶ τὸν Σταυρόν σου ἄρας, συνεσταυρώθης τῷ Χριστῷ, καὶ τῆς ἐν Αὐτῷ ζωῆς τοὺς καρποὺς ἐγεώργησας, ἀσκητικῶς ἐν Ἄθῳ ἀγωνισάμενος, καὶ χαριτωθεὶς ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι· καὶ Μονῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς δομήτωρ γεγονώς, εὐδοκία θεία, τῶν ἄνω μονῶν κληρονόμος ἐδείχθης, Συμεὼν Μυροβλύτα, δεδοξασμένε Πάτερ· διὸ καὶ βλύζειν ἠξίωσαι **ἀπὸ τοῦ τάφου σου μύρα πανεύοσμα.**

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Συμεών τοῦ Μυροβλύτου, Κτήτορος τῆς Μονῆς Χιλανδαρίου Ἁγίου Ὁρους, κατὰ κόσμον Στεφάνου Νεμάνια, Μεγάλου Ζουπάνου (Βασιλέως) τῆς Σερβίας.

Στίχοι

Τίς οὐκ ἐπαινέσειε, Συμεὼν πάτερ,
σὲ τὸν βλύσαντα, μύρον ἐκ τοῦ σοῦ τάφου;
Συμεώνης δεκάτη τριτάτη ἔνθεν γηθέων ἦρθη.

**Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ὡιδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ βίος σου Ὅσιε, κανὼν καὶ τύπος ὠφθης μονάζουσι
ταπεινώσει γὰρ Πάτερ, ὑποταγῇ τε καὶ ἐγκρατεία
στερρόᾳ, θερμῶς ἐβίους βοᾶν προτρεπόμενος· εὐλογητὸς
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σερβία ἀγάλλεται, ἐγκαυχωμένη Πάτερ τῷ σκήπτρω
σου, καὶ τῇ σῇ πολιτεία, καὶ τῇ ἀσκήσει καὶ ἁγιότητι,
καὶ τὴν σὴν μνήμην τιμῶσα κραυγάζει σοι· χαῖρε κλεινὲ
Συμεὼν, γέρας ἐμοῦ καὶ χαρά.

Γευσάμενος Ὅσιε, τῆς τοῦ Κυρίου θείας χρηστότητος,
τὴν ψυχὴν καταστήσας, ἐπιτηδεῖαν πρὸς θείαν ἔνωσιν,
ἐνθους ὠρᾶσο ἐν Ἄθῳ ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ Σοῦ ἀνατέταλκε, δικαιοσύνης Κόρη ὁ Ἥλιος, ἐν μορφῇ βροτεία, καὶ τῆς ἀπάτης τὸν ζόφον ἔλυσεν· οὐ ταῖς ἀκτίσι τὸν νοῦν μου καταύγασον, ἵνα προσβλέψω Ἀγνή, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον.

Ῥιδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ρεῖθροις τοῦ θείου μύρου σου, τὴν ῥυπῶσαν καρδιά μου, Συμεὼν τρισμάκαρ Μυροβλύτα Ὅσιε, ἀπόπλυνον δέομαι, καὶ ταύτην εὐωδίασον, τῇ μυρεψικῇ, τῶν σῶν χαρίτων εὐπνοία, μακρὰν ἀποδιώκων, τὸν ἐχθρὸν τὸν δυσώδη, καὶ ἄφεςιν πταισμάτων, θεόθεν μοι ἐξαίτει.

Ἀγγελικῶς ἐν Ἄθωνι, τὴν ζωὴν σου ἐτέλεσας, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων ἡριθμήθης τάξεις, τὸ θεῖον δὲ σῶμά σου, ὡς μυροθήκη Ἄγιε, μύρου ἱεροῦ, πηγὴν πηγάζουσιν ῥεῖθρα, ἀνεδείξας παμμάξαο, θεϊκῇ χορηγία, εἰς αἴνεσιν καὶ δόξαν, τοῦ πάντων Βασιλέως.

Σῶμα τὸ σὸν καθήγνισας, καὶ ψυχὴν καθηγίασας, καὶ ὄλος δοχεῖον καθαρὸν καὶ ἄμωμον, τοῦ Πνεύματος γέγονας, τοῦ Παναγίου Ἄγιε· ὅθεν μυροβλύτης θαυμαστὸς ἀνεδείχθης, πηγάζων θεῖον μύρον, ἐκ τοῦ τάφου σου Πάτερ· δι' οὗ καθαγιάζεις, ἡμῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Ἰερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐξ ἀπειρογάμου, ὑπὲρ φύσιν νηδύος· Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει, τὴν ψυχὴν μου καθάραι, καὶ κτῆσιν μετανοίας, δοθῆναι μοι γνησίας.

Ῥιδή θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μυρίζει σου ὁ τάφος ὡς ἀληθῶς, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, μύρα ζωῆς· σὺ γὰρ διὰ βίου εἰλικρινοῦς, τὰ ἄνθη ἐγεώργησας, Συμεῶν θεόφρον τῶν ἀρετῶν· διὸ καὶ μετὰ τέλος, μύρον εὐῶδες βλύζεις, καθαγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιως διανύσας σου τὴν ζωὴν, καὶ δοξάσας Θεὸν ἐν τοῖς πόνοις σου, ἐν οὐρανοῖς, μέτοχος Ὀσίων πανευκλεῶν, καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος, ὥφθης τῆς Τριάδος θεουργικῶς· ἧ πρόσβευε ἀπαύστως, θεόφρον Μυροβλύτα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Ὑπόθεν ἴδε Πάτερ ὡς συμπαθῆς, ἐπὶ ταύτην τὴν Μάνδραν σου Ὅσιε, δίδους αὐτῇ, τὴν σὴν εὐλογίαὶν τὴν πατρικὴν, καὶ τὴν Σερβίαν ἄπασαν, πάσης δυσπραγίας ῥύου αἰεὶ, κάμοι δὲ τῷ τοὺς ὕμνους, πλέξαντι Μυροβλύτα, τὴν εὐωδίαν τῆς σῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου ἐνδιαίτημα χρυσαυγές, Βασιλέως τῆς δόξης παλάτιον, περιφανές, μόνη παντευλόγητε Μαριάμ, ἀπὸ παθῶν κοπρίας με, ἔγειρον πρὸς βίον εἰλικρινῆ, καὶ λάμπρυνον τὸν νοῦν μου, φωτὶ τῆς μετανοίας, ἵνα ὕμνῳ Σε τὴν Πανύμνητον.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων Σε.

Τῶν ἀρετῶν δοχεῖον ὥφθης, ἀσκητικῶς νεκρώσας σαρκὸς τὰ πάθη· ἐνθεν μυροβλύτης θεῖος πέφηνας, ὦ Συμεῶν μακάριε, δόξαν πλουτήσας τὴν θείαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀφράστως τέξασα Θεοτόκε, ἐκ τῆς φθορᾶς
ρύόμενον τοὺς ἀνθρώπους, φθοροποιῶν με πόνων, καὶ
θλίψεων, ῥῦσαι τῇ προστασίᾳ Σου, καὶ ἴθυνον τὴν
ψυχὴν μου, πρὸς μετανοίας εἰσόδους.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, Συμεῶν Ὅσιε, ποθήσας τὴν
πτωχείαν, βασιλείας τὰ σκῆπτρα, ἐμφρόνως ἀπηρνήσω
καὶ τὸν ζυγόν, τοῦ Σωτῆρος ἀράμενος, ἀσκητικῶς
ἠγωνίσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πλουσίας δόξης ἔτυχες.

Ἀγαλλιᾶται ἐνθέως, Χιλανδαρίου Μονή, τὸν τάφον
σου πλουτοῦσα, τὸν μυρόβλυτον Πάτερ· καὶ πᾶσα δὲ
Σερβία ἢ σὴ πατρίς, ἐγκαυχᾶται τῇ δόξῃ σου, ὑπὲρ ὧν
πάντοτε πρέσβευε τῷ Χριστῷ, Συμεῶν θεομακάριστε.

Τὴν μυροθήκην τὴν θείαν, βίου τοῦ κρείττονος, τὸ
πανευῶδες σκεῦος, τῶν ἀϋλῶν χαρίτων, τοῦ Ἄθωνος τὸ
ἄνθος τὸ εὐθαλές, Συμεῶν τὸν πανεύφημον, ὡς
Μυροβλύτην ὑμνήσωμεν θαυμαστόν, καὶ Θεοῦ θεῖον
θεράποντα.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι, νῦν ἐλλαμπόμενος, μετὰ τοῦ
θείου Σάββα, τοῦ κλεινοῦ Ἱεράρχου, σὺν τούτῳ
ἐκδυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, Συμεῶν παμμακάριστε, ὡς ἂν
ῥυσθείημεν πάσης ἐπιφορᾶς, καὶ μανίας τοῦ
ἀλάστορος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν, τὴν ζωὴν κατευθύνων, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄνω κλήσεως, ἀσφαλῶς ἔφθασας, Συμεῶν θεοφόρε· τὸ γὰρ θεῖον θέλημα, ἐν παντὶ μελέτην ποιούμενος, πρὸς θεῖαν εὐαρέστησιν, τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις, ἐν σοφίᾳ ἰθύνεις· καὶ ἐν ἀσκητικῇ πολιτείᾳ ἀριστεύσας, ἐπαξίων ἐπάθλων ἔτυχες, οὐρανῶν Βασιλείας οἰκῆτωρ γενόμενος. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, Μυροβλύτα Πάτερ Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρῴρησίαν πρὸς Αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Μυροβλύτα Ὅσιε Συμεῶν, σκέπε τὴν Μονήν σου, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ τοῖς ἐν Σερβίᾳ, Χριστιανοῖς βοήθει, παρέχων αὐτοῖς Πάτερ, τὴν εὐλογίαν σου.